

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15737/2024
04.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Марковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Урбанизам“ Панчево, чији је пуномоћник Јелена Младеновић, адвокат из ... и умешача на страни туженог „Baumeister“ Београд, чији је пуномоћник Владимир Бојић, адвокат из ... и „АМС Осигурање“ АД Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5212/23 од 14.03.2024. године, у седници одржаној 04.03.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5212/23 од 14.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5212/23 од 14.03.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Панчеву П 735/20 од 07.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене физичке болове износ од 150.000,00 динара, а за претрпљени страх, износ од 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, као и на име накнаде материјалне штете, износ од 140.297,00 динара на име тоталне штете на возилу, и износ од 146.590,00 динара на име трошкова инвестиционих улагања у возило, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 201.150,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев умешача на страни туженог за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5212/23 од 14.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда

потврђена у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне и материјалне штете одлучили на основу конкретне чињеничне подлоге од значаја за оцену постојања одговорности за штету од опасне ствари, какав је пут на којем се налази ударна рупа, с обзиром на прихваћени налаз и мишљење судског вештака. Питање постојања објективне одговорности и установљене претпоставке узрочности, довољно је расправљено у судској пракси, па нема ни потребе за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Тужба у овој парници поднета је 10.07.2020. године са захтевом за накнаду материјалне и нематеријалне штете у износу од укупно 536.887,00 динара, о ком захтеву су нижестепени судови одлучили.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић